

Claus Larsen

Claus Larsen bor i Danmark, efter 33 års ophold i Milano, Italien. Hans mange overraskende talenter har sammen med hans ambitioner dannet grundlag for en enestående rejse:

Claus Larsen er uddannet læge fra Københavns Universitet. Han har været præsident for AEIMS, den europæiske organisation for medicinske og videnskabelige illustratører og i 2009 organiserede han den internationale AEIMS kongres på Naturvidenskabeligt Museum i Milano. Samme år begyndte Claus Larsen at udstille sin kunst. I de følgende år har han udstillet i mange gallerier i Italien og i udlandet og ligeledes også på kunstmesser.

Larsen fik den internationale fredspris i Kunst G.O.M.P.A.

Claus Larsen er født i Glostrup lidt udenfor København i 1954. Han startede tidligt med at male og begyndte at udstille i gallerier i København. På samme tid startede han på medicinstudiet og blev uddannet som læge ved universitetet i København.

I 1987 tog han til Milano og begyndte at arbejde som medicinsk og videnskabelig illustratør og forenede på denne måde sin interesse for kunst og medicin. Han begyndte desuden at undervise i medicinsk kommunikation.

Fra begyndelsen af halvfemserne blev han inviteret til at holde forelæsninger og kurser på forskellige universiteter i Milano, Bologna, Luzern og Zürich. I 2007 udgav forlaget Zanichelli i Italien hans bog "Artistic Anatomy" som gør brug af digital 3D teknologi hvilket gør læseren i stand til at udforske anatomen ved hjælp af ekstremt realistiske tredimensionelle modeller.

Fra 2007 til 2013 var Claus Larsen president for AEIMS, den europæiske organisation for medicinske og videnskabelige illustratører og i 2009 organiserede han den internationale AEIMS kongres på Naturvidenskabeligt Museum i Milano.

Hans maleri "Metamorphosis" blev udvalgt til åbningsudstillingen for de Olympiske Lege London 2012 Olympic Fine Arts med patron age fra Den Internationale Olympiske Komite, støttet af Kulturministeriet fra People's Republic of China, organiseret sammen med China Society for the Promotion of Cultural and Art Development og sammen med Beijing Association for the Promotion of Olympic related Culture. Kunstnere fra hele verden udstillede her nutidskunst på højeste niveau.

I 2013 modtog Claus Larsen den internationale fredspris i Kunst G.O.M.P.A. Og et af hans billeder blev ved denne lejlighed udstillet i Monreale på Sicilien.

I 2014 blev hans billede "The Divine Forest" udvalgt til the First Biennial of Crativity i Verona, Italien, og samme år ligeledes udstillet på verdensmessen i Los Angeles.

Claus Larsen hører til den slags kunstnere der i stand til at fortolke kunsthistorien forfra og bagfra, idet han fortolker hvert pitstop med en ny og drømmende indfaldsvinkel og omsætter historiske indslag til et eventyrsprog som er overbevisende aktuelle.

Claus Larsen viser at han lært lektien fra de store mestre til bunds. Med skrupelløs præcision, næsten som en kemiker, fabrikkerer han selv sine egne farver nøjagtigt som de gamle mestre. Pigmenterne blandes og rives for at blive til håndlavede olie- og ægtempera farver.

Claus Larsen er ikke et simpelt teknisk påfund eller kronen på værket af alle disse teknikker. Han giver os billeder med den største detaljerigdom, som han derefter oversvømmer med optiske illusioner, eller fælder for øjet.

Det er ikke et tilfælde at Claus Larsen også er en ekspert i 3D grafik. En digital tekniker forhekset med de allerældste maleteknikker. Visuelle forvriddinger eller paradokse effekter i stil med Escher er det kunstneren sætter fokus på i sine henrivende imaginære visioner, som ofte udspiller sig i et blomstrende naturligt teater som i billedet "Nattergalen".

Hans tilgang til malingen er typisk humanistisk forenet med videnskabelig ekspertise der strækker sig lige fra kemi til perspektiv.

Derudover integrerer han sin viden om kunsthistorie med en fuldstændig moderne fortællekunst, der som billedsprog er beslægtet med eventyr, myter og legender.

I Claus Larsens billeder sprudler den store kunst fra fortiden for dernæst at blomstre i form af en utvetydig hyldest til en eller flere af de store mestre som i for eksempel billedet "The Paladins". En genfortolkning af Magritte's billede "Empire of Lights" som er blevet til en Palladio-villa med oplyste vinduer. I sin hyldest til en af de største italienske renæssancearkitekter, som byggede Villa Capra i Vicenza, Italien, også kaldet Villa Rotonda, skifter kunstneren statuerne på villaens facader ud med pingviner og i den italienske titel på billedet, "Pinguini paladini", leger han med rytme og harmoni mellem fuglene og navnet på den store arkitekt Andrea Palladio (Palladio/Paladini), idet han helt bevidst introducerer det aktuelle tema, nemlig risikoen for at en beskyttet dyreart skal uddø. De som egentlig havde krav på at blive beskyttet, pingvinerne, bliver i dette tilfælde beskyttere, i følge en omvendt logik, som er typisk for nutidens virkelighed hvor forvrængning og ændring af værdier er en tilbagevendende praksis for at skabe ironi.

Naturen er klart et af Claus Larsens primære temaer. Hans centralitet har altid æstetisk karakter selvom han peger på miljømæssig forringelse. Hans umiddelbart uskyldige figurationer får politisk værdi i det øjeblik beskueren begynder at reflektere over de presserende spørgsmål vedrørende økologi og beskyttelse af miljøet.

Han giver os gennem sin kunst en omhyggelig og detaljeret opfattelse af en unormal verden, del af et ekstraordinært univers, som kun en levende og febril fantasi er i stand til at skabe.

Claus Larsen er en surrealist fra vores tid, en billedpuslespileekspert med en speciel forkærlighed for illusionen, metaforen, men også eventyrfortællingen. Hans arbejde har flere forskellige lag af fortolkningsmuligheder.

Claude-Levi Strauss ville betegne ham som en "Handyman" for hans medfødte egenskab til at gøre brug af mentale associationer, hvor ord og billeder skaber korte kredsløb, det ene oven på det andet, optiske oplevelser og visuelle hypertexter i et mystisk kryptisk puslespil. I Larsens arbejde undergår billederne uventede ændringer og kendte steder bliver til ubeboede miljøer. Magritte og Dalí er fjerne forfædre til hans billeder hvor udseendet bedrager mere end nogensinde.

Claus Larsen skildrer et fantasirige, en visionær zoo, hvor ænder, pingviner og tukaner flyver over spir for at fortælle os at alt er flydende og forandrer sig og at forandring i naturen er den eneste lov der ikke forandres.

Claus Larsen maler præcise og krystalklare figurer og demonstrerer at tingene samtidig er flertydige. Hans ultrapræcise verdener minder os om at vore vished er uvis. Han fornyer surrealismen med en genfødsel, men hans surrealisme er i delikate og muntre farver, når lektien bliver fortalt (ikke af Freud eller Lautrèamont) men af et lille egern.

Det er ikke nødvendigt at tænke på surrealisme når man står foran et af Claus Larsens billeder fordi vi kan sagtens undgå hans fælder, afbrudte forløb og deres betydning som kan være begrænsninger mens vi flyver gennem hans enge og himle hvor tiden aldrig er præcis, for vinteren begynder om foråret og daggry begynder ved midnat.

Mvh. Claus